Posudek oponenta bakalářské práce

Oponent: Mgr. Eva Novotná

Název práce: Výstavba panelových bytových domů v sedmdesátých letech 20. století s důrazem na výstavbu Severního Města v Praze

Autor práce: Václav Kokeš

Vedoucí práce: PhDr. Richard Biegl, Ph.D.

Bakalářská práce Václava Kokeše otevírá stále málo zpracované téma panelových sídlišť 60.-70. let 20. století a zaměřuje se konkrétně na výstavbu pražského Severního Města. Nejnověji se pražským sídlištím věnovaly například disertační práce Lucie Zadražilové a Jany Barvíkové (detailní sociologická studie Jižního Města), přičemž historii pražské výstavby rekapitulovala loňská výstava Pražská panelová sídliště (Sál architektů, Staroměstská radnice v Praze).

Práce Václava Kokeše je více kulturně-historicky zaměřená. Autor přehledně a logicky strukturuje kapitoly věnované poválečnému vývoji bytové výstavby a následně předkládá historii projektů jednotlivých sídlišť Severního Města - Proseka, Ďáblic a Bohnic. Tyto kapitoly považuji za velice cenné i díky podrobnému urbanistickému a architektonickému popisu jednotlivých sídlišť a detailnímu představení soutěžních projektů. Trochu nadbytečně však působí líčení starší historie některých lokalit (Prosek). V kapitolách věnovaných jednotlivým sídlištím autor sice stručně, nicméně velice výstižně a osobitě hodnotí architektonické a urbanistické kvality vybraných komplexů. Závěrečné kapitoly stručně poukazují na dobovou kritiku a zajímavě se pouští i do srovnání s ostatními sídlišti 60.-70. let. Na autorovu výtku ohledně absence aktuálních sociologických průzkumů bych chtěla jen upozornit na práce Jany Temelové, Slavomíry Ferenčuhové, či zmiňované Jany Barvíkové.

Bakalářská práce je velice kultivovaně napsaná a v neposlední řadě zaujme kvalitní grafickou úpravou (pozor jen na časté chybné užívání slova standard). K samotnému obsahu textu bych však autorovi doporučovala využít poměrně početnou literaturu zabývající se obecnou historií bytové výstavby (zejm. publikaci *Architekti Praze*, dále autoři J. Pechar, Jiří Novotný, R. Švácha apod.), či další dobová periodika včetně zcela opomenutého *Československého architekta*. K již uváděným skutečnostem by každopádně poznámkový aparát měl být bohatší (chybí např. zdroje informací o projektech a soutěžích). Na okraj bych chtěla upozornit na drobné nesrovnalosti v charakteristice konstrukčních systémů (typ G např. neodpovídá skeletu, s. 10 + místy nepřesné užívání příčných a podélných systémů). Je pochopitelné, že bakalářské práci odpovídá spíše stručný formát, ve kterém by se však autor měl vyvarovat zkratkovitým souvislostem (Karel Honzík jako reprezentant příklonu k Sovětskému svazu a propagátor sociálního inženýrství -pozn. 7), nebo osamoceně uváděným faktům (nezmíněné sociologické průzkumy Jiřího Musila oproti Heleně Janišové).

Uvedené výtky mi nebrání hodnotit práci Václava Kokeše celkově kladně. Domnívám se, že autor již nyní prokázal dobrou znalost tématu a má slibně nakročeno v práci pokračovat. Věřím, že prohloubení studia, případně další využití orální historie přinesou kýžené plody.

Mgr. Eva Novotná